

INBILIK

Dec
2022

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SOK AV ROHNNY ANDERSSON

FORSERUMS SOK:S ÅRSMÖTE

Härmed **KALLAS** alla Forserums SOK:s medlemmar till ordinarie årsmöte **onsdagen den 11 januari** år 2023 kl. 19.00 i Lillsjöstugan. På mötet kommer frågor enligt bifogade förslag till dagordning att behandlas.

Precis som vanligt så önskar vi att många medlemmar kommer på årsmötet. Valberedningen förväntas som vanligt göra ett bra arbete inför mötet så huvudpunkterna på möteskvällen avklaras effektivt. Möjlighet till att ställa frågor och förslag finns som vanligt. Idéer och förslag på hur vi ska vitalisera klubben önskas och gärna med erbjudande av engagemang i vår verksamhet.

VÄLKOMNA !

Energi och besparingar

Som vi alla vet så har energikostnaden stigit markant beroende främst p.g.a. kriget i Ukraina. Det är inte bra för en förening som driver två egna större anläggningar som vi gör. När vi summerar verksamhetsåret 2022 så har klubben betalat 66 550 kr för energi under 2022 jämfört med 44 635 kr för år 2021. Om vi får ca 80 % i bidrag i efterskott (vilket vi inte vet förrän nästa vår) så innebär det i vart fall en merutgift på ca 4 500 kr för klubben. Vi har försökt att spara på alla sätt redan i år och bastubad med dusch har inte återkommit alls efter Coronapandemin så förbrukningen i Lillsjöstugan har varit den lägsta på många år.

Styrelsen har diskuterat och beslutat om åtgärder för att få ned energiförbrukningen framöver. Överlåtelse av elljusspåret är en bra åtgärd för att få till en större besparing så fort som möjligt. Klubbstugan uppvärmdes från början helt av elradiatorer men för ca 15 år sedan kompletterades den med en luftvärmepump som sedan dess i huvudsak värmt överväningen. Den har varit problemfri men temperaturen har inte kunnat regleras ned lägre än till 16 grader. Under året beslöts därför om utbyte av värmepump till en med högre värmefaktor samt möjlighet att sänka ned till 8 grader under de långa tider vi inte brukar stugan. Den blev utbytt i slutet av oktober.

När stugan byggdes så sattes det in en stor varmvattenberedare på 500 l för att vattnet verkligen skulle räcka i duscharna vid tävlingar e.dyl. Tyvärr gick den sönder inom 15 år och måste ersättas av en ny. Nu när vi nyttjar duschning bara mycket sällan så ger den mycket spillvärme när den ständigt står på för att ha varmvatten i kök och WC. Förslaget blev att stänga av den och montera en mycket liten varmvattenberedare i diskbänken. Det fanns dock nackdelar med denna lösning så beslutet blev att montera en 50 l beredare bredvid den stora för att minska på spillvärmerna och stänga den stor tills behov finns. Detta är inte gjort ännu men är beställt.

De flesta fönstren är de ursprungliga och tillver-

kade senast på 1940-talet. För att vara så gamla är träet bra men underhållskrävande då det är svårt att få färg och kitt att sitta fast. Dessutom är det 2-glasfönster. Föreningen har diskuterat att byta de tre större fönstren mot gatan, som är sämst, till nya med 3-glas. Energimässigt är det tveksamt om det är lönsamt men i kombination med underhållsproblemen m.m. så kommer nog styrelsen att besluta om detta framöver.

O-Ringen 2025 i Jönköping

Efter att Covid -pandemin nu verkar vara över och inte stora arrangemang behöver framflyttas år från år så kan vi nog skriva att O-Ringen i orientering kommer att genomföras år 2025 i Jönköping och med Elmia som centralort för boende m.m. Tävlingarna kommer att koncentreras till Månsarp och Barnarp med två tävlingsdagar vardera samt till Tenhult där avslutningsetappen kommer att gå. Målområdet i Tenhult blir de stora och högt belägna åkrarna söder om idrottsplatsen med fin Vätterutsikt. Vår klubb är medarrangör men vi har inte utlovat någon stor insats med hänsyn till klubbens storlek och åldersstruktur. Mer information kommer framöver.

Zon-samarbete under 2023

Nästa års zon-samarbete i orientering har planerats. De traditionella träningsorienteringarna under

Till alla förtroendevalda i föreningen

För att underlätta valberedningens arbete så önskar vi få vetskap senast den 22 december om du önskar göra någon förändring av dina nuvarande uppdrag i föreningen!

Hör vi inget från dig så utgår vi från att du är villig att ställa upp även under nästa verksamhetsår.

Forserums SOK:s valberedning utgörs av:

Gunilla Runesson – 070-836 28 61
Anna Lindstedt – 070-976 97 47

sommaren benämnda Höglands-OL kommer att som vanligt genomföras. Vår klubb kommer för första gången sedan vi började att anordna dessa inte att ha någon deltävling nästa år. Ungdomsserie och Sprint-Cup kommer att genomföras som vanligt men det blir inga Teknik-träningar då intresset har varit för dåligt från deltagarna de senare åren. Kanske kommer de åter till ett annat år.

Veteran-VM I Italien 2022.

Under hållande regn åkte Stellan, Christina, Alf och jag till Landvetter för att flyga till Italien på WMOC 2022. När vi landade i Rom var det 38 grader och solen stekte från en molnfri himmel. Här möttes vi av Per Nordahl (vår researrangör) med bussar som transporterade oss till vårt hotell som låg mitt i staden. Efter att vi installerat oss var det dags för en guidad tur för att ge oss en överblick över den ”eviga staden”. Det blev en mycket varm men intressant vandring. Därefter var det skönt att återvända till vårt fina hotell för en natts vila.

Dag 2 var det dags för Forum Romanum (antikens Rom) och Colosseum (amfiteatern uppförd ca 70 e Kr med plats för ca 80 000 åkådare). Båda mycket sevärda men det kunde varit lite svalare. Som tur var så fanns det gott om vattenposter där vi kunde fylla på våra vattenflaskor. Vattnet i dom kom direkt från grundvattnet.

Dag 3 var det besök i Vatikanen med Peterskyrkan, Vatikanmuseerna och Sixtinska kapellet. Vi fick trängas med tusentals andra turister. Här fanns mästerverk både på väggar och tak av bl a Michelangelo, Leonardi da Vinci m fl.

Dag 4 steg vi på våra bussar för resa söderut mot Neapel eller snarare Vesuvius. Väl framme fick det bli en långsam vandring upp till kratern. Intressant och härifrån var det en magnifik utsikt över Neapelbukten. Vi åkte vidare till Pompeji (den antika staden som gömdes i lava för nästan 2 000 år sedan). Det var mycket intressant att se för det visade ju ögonblicksskildringar av livet där och då.

Dag 5 och 6 tillbringade vi vid Amalfikusten. Hotellet vi bodde på hade fantastisk utsikt över Neapelbukten. Vi gjorde bl a en båtresa utmed kusten med många små italienska städer som klättrade upp för sluttningarna. På tillbakavägen råkade vi utför stora vågor så vi som satt uppe på däck blev helt översköjlda av havsvattnet. Det var varmt men väldigt salt så våra kläder blev styva när de tor-

kat.

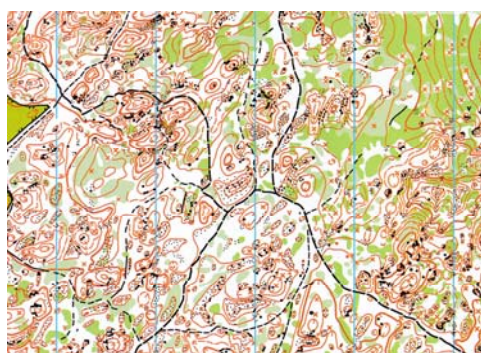
Dag 7 var det dags att åka mot tävlingsområdet som låg på östra sidan. Framme i Peschi var det ackreditering (hämtning av våra nummerlappar) Sen for vi till vår Resort som bestod av 150 ha mark med 4 pooler och två härliga stränder vid Adriatiska havet. Nordahl hade hyrt hela anläggningen och här intog vi både frukost och middag. Maten var väldigt smakfull, god och varierande. Våra hotellrum var försedda med balkonger mot havet. I åtta dagar njöt vi av läget och den goda maten.

Men på fem av dagarna tävlade vi också. Första tävlingarna var sprint.

Vi började med kvalificering i Gamla stan i Peschi. Sen final i Gamla stan i Vieste. Båda städerna med anor från tiden före Kristus.

Efter sprintloppen var det dags förskogsprovlopp, medelfinal och långdistansfinal.

Dessa tre lopp genomfördes i Foresta Umbras bokskogar i Garganos nationalpark. Här var helt annorlunda orienteringsterräng mot vad vi är vana vid. Ingen kulturmark, knappt några skönjbara stigar, mycket undervegetation och taggiga järneksbuskar att brottas med. Dessutom var det mycket kuperat. Stellan, Alf och jag lyckades genomföra alla tävlingar med goda resultat trots den jobbiga terrängen och många svårigheter. Många av deltagarna orkade inte

alla dagar utan bröt.

Ett utflyktsmål var kvar efter tävlingarna och det var Gran Sasso, högsta bergsmassivet i Apenninerna. Vi åkte buss dit på slingriga vägar med tjugusiga vyer. Från busstoppet gjorde vi en vandring på ca 4 km på en smal och stenig stig. Vi vände vid skylten som visade att vi var 2260 m över havet. Det var roligt men lite hissande emellanåt.

Sista natten tillbringade vi i Rom. Det var fortfarande lika varmt som när vi anlänt dit två veckor tidigare.

Vi har haft två fantasiska veckor i Italien och är mycket nöjda med vår resa.

May-Sofie Olsson

Julbord som uppskattning

Motionssektionen avslutade höstens tipspromenader som vanligt med att bjuda in arrangörer och andra som gjort klubben tjänster under året till ett delikatessjulbord. Ett mindre julbord men med högsta kvalitet kännetecknade som vanligt maten som erbjuds och

som till absolut största delen var hemlagad. Ett 50-tal personer hade tackat ja till att komma. Efter mat och samvaro lottades en mängd både skänkta och köpta priser ut. En del vann mycket och en del vann inget, precis som vanligt. Slutligen tackade vår ordförande Göran Runesson för det förnämliga arrangemanget och alla som hjälper till att genomföra klubbens viktigaste och förhoppningsvis roligaste inkomstkälla tipspromenaderna.

Veteran-OL

I stort sett använder vi tre samlingsplatser för orienteringsarrangemang. Det är Lillsjöstugan/Storsjön/Trollewi, grusgropen i Aplakulla samt sågverket i Ö Höreda. I höstas återvände vi till den senare och anordnade veteran-OL. På samma sätt som i Aplakulla så finns det väldigt fin terräng omedelbart omkring sågverket. Lite längre bort ligger också Kungssten och det kraftiga höjdparti som den ligger på. Detta fick deltagarna på de längre banorna åter känna på men framkomligheten är fin så det uppskattas ändå.

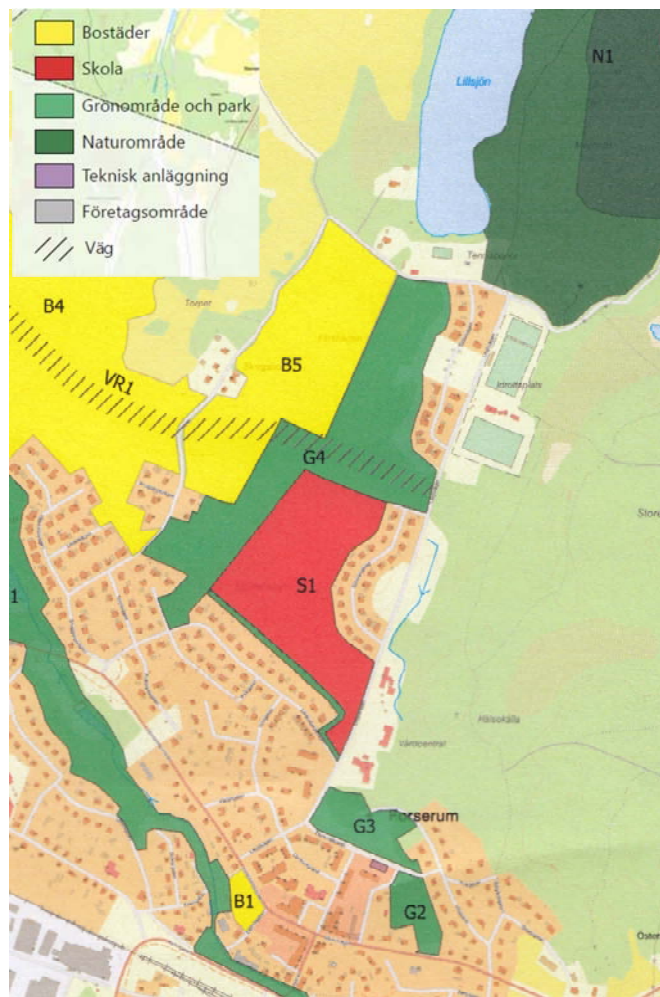

Det var den sista veckan i augusti och ännu en gång hade vi vädret med oss. Kortbyxor och T-shirt blev bra framåt dagen även om morgonen var lite sval. Totalt deltog 63 daglediga som det heter men i verkligheten var väl alla pensionärer från Boxholm i norr till Stockaryd i söder vartill kom ett antal Jönköpingsbor.

Förslag till översiktsplan

Omkring 2005 så togs en ny översiktsplan fram över Forserums samhälle. Då fanns vårt elljusspår i Lillsjöskogen sedan länge. Planarkitekten på kommunen hade trots det ritat in stora områden med villabyggelse i området i förslaget och trängt ihop elljusspåret till att dela utrymme med parkvägar e.dyl. Vi påpekade att utrymmet inte räckte på långa vägar och att det inte går att kombinera elljusspår och parkvägar. Vi fick inget gehör för detta så det blev så i planen. År 2011 reviderades planen av BSV-arkitekter. De tog i stället akt på det stora värde som Lillsjöskogen har för samhällsborna, föreningsliv och skolverksamhet och lät skogen vara helt intakt som en grön lunga upp mot Lill- och Storsjön. Klubben var mycket nöjd.

När jag öppnade det nya förslaget som just nu behandlas, så var det första jag såg en karta över samhället med en stor röd fläck upptagandes nästan halva Lillsjöskogen. Det betydde mark avsedd för skoländamål.

Bara en lång, grön och smal korridor med bevarad skog fanns kvar för en promenadväg från samhället till Lillsjön. Dessutom stod det uttryckligen att elljusspåret måste flyttas till en annan plats, förslagsvis öster och nordost om Lillsjön.

Allt vad klubben sysslat med kommer att påverkas i mer eller mindre omfattning. De stora förlorarna blir dock Rosenholmsskolan som inte kommer att ha någon skog att bedriva verksamhet i inom rimligt avstånd, allmänheten som mister närheten till en lättillgänglig och måttligt kuperad skog att vandra i och förskolor att göra utflykter till. Lillsjöskogen är unik och kan inte ersättas vilket inte förslagsställarna verkar ha insett! Närhet, lättillgänglighet, trygghet, strövvänlig, måttligt kuperad är ledord för Lillsjöskogen.

Detta föreslås trots att förslagsställarna under punkten Natur och friluftsliv skriver "De gröna samband som finns i Forserum ska stärkas och knytas samman. Tillgången till natur, grönområden och parker ska vara god för samhällets invånare. Om ett grönt eller friluftsområde med stora värden för allmänheten tas i anspråk för exploatering ska detta område ersättas med ett motsvarande område, avseende funktionalitet som storlek. Ett sådant område lokaliseras, med fördel i nära anslutning till samhällets samlade bebyggelse, vilket medför att närheten och tillgängligheten till området inte minskar för samhällets invånare." Det är bara det att ett sådant område inte finns. Lillsjöskogen är den sista nära skogen intill samhället sedan Forsaskogen, Sörbyskogen och kanske någon till bebyggt. Skogsområdet öster om Lillsjön är till

största delen varken nära samhället samt något ströv-område, i stället till största delen det mest kuperade och otillgängliga området för friluftsliv som vi har. Skogsområde finns norr om vattentornet och öster om vårdcentralen men det är i stort omöjligt att ta sig dit p.g.a. stora och skarpa höjdskillnader.

Allmänhet, företag, jordbrukare, föreningar m.fl. har nu rätt att lämna synpunkter på förslaget skriftligt senast den 15 januari 2023. Dessa kan leda till förändringar och ett slutgiltigt förslag kommer att presenteras till sommaren och sedan fastställas under hösten 2023. Självklart kommer klubben att lämna sina synpunkter. Styrelsen har inte än beslutat hur vår argumentation ska föras och om vi ska ha synpunkter på förslagets lösningar även om vi mister Lillsjöskogen. I första hand kommer vi förmodligen att framföra alla motiv vi kan finna till varför skogen ska bevaras.

Ny belysning på elljusspåret?

I vårens Inblick berättade vi att klubben beslutat att med hjälp av bidrag byta ut belysningen på elljusspåret. Målet var att detta skulle ske redan den gångna hösten. Bidragsansökningar var insända till Svenska Skidförbundet, RF-SISU och SR Energy. Tyvärr hade vi redan fått avslag av Svenska Skidförbundet men det kunde bara ha blivit ett mindre bidrag i bästa fall från dem. Totalkostnaden bedömdes till ca 1 miljon + moms.

RF-SISU beslutade om ett preliminärt bidrag på 80 000 kr vilket var mindre än de 200 000 kr som vi hoppats på. Orsaken var att de beslutade att behandla ansökan som ett energibidrag med max 100 000 kr som tak i stället för ett projektstöd med 400 000 kr som tak.

I detta läge i juni så fick vi till ett möte med Pär Jansson, chef för idrottsanläggningar i Nässjö kommun. Vi visste sedan tidigare att kommunen budgeterat 1 miljon för år 2022 som stöd för byte av belysningar på elljusspår i kommunens kransorter. Däremot fanns inget beslut om hur dessa pengar skulle användas d.v.s. hur de skulle fördelas på de fyra spår som finns. Vi hoppades få minst 800 000 kr av dessa. Vårt spår har varit dyrast i drift p.g.a. att vi bara har tidsstyrning med klocka och utan behovständning p.g.a. så många påfarter som finns. Vår klubb har också varit den som mest arbetat med att påtala behovet av helrenovering samt tagit fram kostnadsberäkningar m.m. Vi berättade hur läget var och bad mer eller mindre om ett besked om hur mycket kommunalt bidrag vi kunde få för att fatta ett definitivt beslut om att sätta igång projektet eller ej. Då fick vi det överraskande beskedet att kommunen inte ämnade att

ge oss något bidrag alls!

Pär hade följt vår kamp med att försöka få externa bidrag vilket då även skulle gynna kommunen som då inte behövde satsa så mycket. Kultur- och Fritidsnämnden hade också under en längre tid sett de mindre klubbarnas allt större svårighet att driva egna anläggningar på ideell väg. Detta främst p.g.a. att allt förre klubbentusiasterna är beredda att lägga en stor del av sin fritid på att ta hand om dessa anläggningar. Resultatet blir förfall, nedläggningar, mindre timmar på att verka som ungdomsledare m.m. Drift av elljusspår, som till väldigt hög andel nyttjas av allmänheten, är inget som kommunen tror att föreningar är beredda att fortsätta att driva framöver. Därför planerar kommunen att överta ägande samt drift- och underhåll av elljusspår i kransorterna samt att själv förse dem med ny belysning. Pär ämnade redan i augusti lägga in meddel i Kultur- och Fritidsnämndens budget för år 2023 för att genomföra övertagande och upprustning av minst ett spår under året. Sedan kommer samma sak att ske för åren 2024 och 2025.

Vi överraskades av svaret men kom ganska snart fram till att detta är en bättre lösning för föreningen. Förmodligen blir det inte som så att kommunen kommer att sköta allt med drift och underhåll. De kommer att se till att belysningen fungerar, underhåller materiel och reparerar vid skador och driftfel. Sedan skriver de ett avtal med en förening som sköter resten som spårning, röjning av gräs, sly och buskar, påtala problem och brister till kommunen m.m. Detta kanske mot en mindre ersättning. Vi får se framöver.

Det vara bara för projektgruppen att meddela vad som hänt och att de beviljade medlen kunde återgå till RF-SISU samt att ta tillbaka ansökan till SR Energy.

Kultur- och Fritidsnämndens förslag till budget fastställdes i slutet av november av kommunfullmäktige och 2 miljoner finns nu för år 2023 till åtgärder. Vid förfrågan om vilken ort de tänkte åtgärda först blev svaret att inget är bestämt. Sedan svarade Pär att Forserum och Malmbäck ligger bäst till medan för renovering av spåret i Anneberg hoppas de kunna delvis få bidrag från annat håll vilket tar lite längre tid. Äng är nog inte aktuellt på några år ännu av diverse anledningar.

Så var läget i slutet av oktober och hopp fanns om att vi skulle kunna få ny belysning under år 2023 i Forserum. Då kom förslaget till ny översiktsplan där det uttryckligen står att elljusspåret måste flyttas eller rättare sagt ett nytt elljusspår måste byggas på en annan plats. Sätter man upp ny belysning på ett spår som måste flyttas inom 5–10 år? En helt ny situation har uppstått. Att förhandla fram dispositionsrätt för ett

nytt elljusspår på marker som kommunen inte äger samt att bygga ett nytt elljusspår tar säker 5–10 år (om det ens går att hitta en markägare som upplåter mark till ett elljusspår). Befintlig belysning är för tillfälligt trasig och frågan är om det går att laga upp den så att den håller 5–10 år till är tveksamt.

Det måste till ett möte med kommunen i början av nästa år för att komma vidare. Kommunen täcker med bidrag bara ca 80 % av driftskostnaden. Klubben vill därför överlåta spåret så fort som möjligt till kommunen för att slippa lägga en ansemlig summa ur klubbkassan varje år på drift av belysningen. Mycket kommer förhoppningsvis att klarna under kommande vår.

Ny hemsida

Den 1 januari 2023 stängs klubbens nuvarande hemsida. Detta p.g.a. att RF som tillhandahållit platsen kostnadsfritt tvingas upphöra med detta p.g.a. drastiskt höjd begärd ersättning. Alla idrottsföreningar i hela Sverige som använt denna lösning måste skaffa sig en ny plats att lägga ut och förvara sin klubbinformation på. Vi har valt företaget One.com i Danmark som avtalspart och använder verktyget World Press för att bygga upp platsen. Det är lite primitivare är nuvarande verktyg epi-server men ambitionen är att sidan till att börja med ska likna vår nuvarande men vara kanske lite enklare innehållsmässigt. Adressen till sidan är <http://www.forserumssok.se>. Den är öppen att se på redan nu men innehållsmässigt är den fattig i dagsläget men ska vara fylld med allt vi ska flytta över senast till årsskiftet.

Utveckling tipspromenader

Tipspromenader har snart genomförts i 50 år vid Lillsjöstugan. Deltagarantalet har varierat en hel del. I början var det kanske nyhetens behag med höga siffror, om jag minns rätt med som mest 180 en söndag. Under 1979 var det flera söndagar med ca 155 deltagare kunde jag konstatera i Thimon Magnussons tidningsurklipp som finns att beskåda i Hembygdsparken. Dessa siffror dalade fram till mitten av 90-talet då vi var nere i 50–60 i snitt. På något sätt lyckades vi då att förnya oss och få en stor uppryckning. De bästa åren därefter var 2000–2002 då vi hade över 100 i snitt. Sedan har det sakta dalat igen och vi har legat på 70–75 vuxna deltagare per söndag de senaste åren.

Detta året började med en ganska bra vårsäsong med 76 deltagare i snitt för att sedan följas av en svag höst med bara 60 i snitt. Vad beror detta på och vad kan vi göra för att vända trenden? Inga söndagar har förstörts av extremt dåligt väder under året. Var det kanske för fint väder under hela hösten så att en del av vårens deltagare sysslade med andra sommarliknande aktiviteter? Det ger väl ingen glädje till oss, men när vi följer deltagarsiffror för andra föreningars tipspromenader så har även de lägre siffror denna höst. För en ort av vår storlek så har vi dock fortfarande ett bra deltagande. Vi får se hur det ser ut kommande vår då det är dags igen.

Skidspår i Forserum

Var de längre skidspåren har funnits runt Forserum under årens lopp har bestämts till stor del av var det fanns intresserade som var beredda att spåra upp spår. Kraven var inte så stora förr i tiden utan de flesta fick

nöja sig med att det fanns ett spår att följa och som man förbättrade genom att själv åka. Längdskidor liksom spark var fortskaffningsmedel i mitten av förra århundradet så alla hade skidor av något slag.

När jag växte upp på 50- och 60-talen så fanns den legendariska ”Kabelrundan”. Den skulle alla som hade skidor i samhället helst åka en gång varje vinter. Om jag minns rätt så började den vid Trollevi, gick körvägen ned mot badplatsen, svängde av mot ”Hardeberga” och gick sedan på en körväg till Måletorps gård. Där vände spåret och gick tillbaka mot samhället i terrängen norr om Hembygdsparken, nedför branterna till åsen bakom vattentornet och sedan tillbaka till Trollevi. Det var väl ca 5 km men väldigt kuperat i slutdelen. Varför kallades den då ”Kabelrundan”? Jo det berodde på att på den tiden gick ju alla telefonsamtal i ledningar i marken. Vissa sträckor var viktigare än andra där de säkraste direktlinjerna mellan de större städerna gick. Just en sådan kabel gick igenom detta terrängparti och kallades ”Rikskabeln”. Spåret följde vissa delar av dess sträckning, därav namnet. Som en utvikning kan jag också nämna att kabeln också gick tvärs genom Lillsjöskogen, i öst-västlig riktning. Längre fanns en spikrak stig ovanför kabeln som markerade var de fanns. Kabeln kom ut på Snuggarpsvägen och där fanns en mycket liten grått byggnad, ca 1 x 1,5 m där de hade någon form av utrustning. Det är borta sedan länge men två trappsteg i betong finns kvar som visar platsen. I dag använder barnen sin fantasi till att förklara vad stegen ska vara till och man hittar allt möjligt på platsen som blommor, lyktor, leksaker, frukt m.m.

De första Vasaloppsåkarna Sölve Ericsson och Göran Wahlberg hittade tydligen lämpliga gården i Karsbo som de körde sina rundor på. Göran fortsatte sedan med skidåknigen och fick ihop en grupp bestående av Folke och Berndt Svahn samt Uno Svensson som tränade ganska intensivt. De hade skapat ett längre spår från Runseryd ned till Avegöl och sedan ned till Karsbovägen. Därefter gick spåret på maderna i Karsbo längs ett dike upp mot Runserydssjön och sedan tillbaka till Runseryd. Det var i detta läge Forserums SOK bildades år 1965 och dessa skidåkare utgjorde skiddelen i klubben. Övriga i klubben och även en del Forserumsbor började att utnyttja detta spår. Observeras ska att vi inte hade någon snöskoter på den tiden utan allt spårades för hand

Klubben påbörjade ett bygge av en klubbstuga i Runseryd men den blev aldrig riktigt färdig. Den låg väldigt vackert men det fanns ingen bilväg dit, inget vatten och inget avlopp. Verksamheten flyttade allt mera över till Lottastugan som sedermera blev Lillsjöstugan när vi köpte den 1974. Skidverksamheten flyttade också över hit och den första skotern köptes. Först blev det ett 2,5-spår km via Trollevi, Storsjön och Vattenledningensvägen, sedan ett 5 km-spår genom en utökning upp till Eklöfs i Aplakulla och slutligen en 1-milsrunda genom en utökning till Brante Li och Byhult/Kviarp och tillbaka via Aplakulla. Elljusspåret tillkom 1979 och gårdet mitt emot Trollevi blev ett kort men väl använt nybörjarspår. De senaste åren när snötillgången varit dålig eller opålitlig så har det varit lätt att spåra upp spår på Snuggarps åkrar närmast klubbstugan. Detta har varit ett uppskattat spår med liten kupering och ofta möjlighet till sol.